КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 16.7.2008
SEC(2008) 2119

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

придружителен документ към

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно Схема на Общността за екомаркировка

ОБОБЩЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

{COM(2008) 401 окончателен}
{SEC(2008) 2118}

Обобщение на оценката на въздействието

Съгласно член 20 от регламента за екомаркировката[1], схемата на ЕС за екомаркировка, която съществува от 1992 г., следва да бъде преглеждана, след което Комисията трябва да предлага всякакви подходящи изменения на този регламент.

Главните цели на схемата са да бъде насърчено устойчиво развитото производство и потребление на продукти, както и устойчиво развитото предоставяне и ползване на услуги, чрез определяне на реперни показатели за добри екологични характеристики. Като насочва към тях потребителите, екомаркировката ще откроява продуктите и услугите, които са в съответствие с реперните показатели, спрямо останалите продукти и услуги от същата категория. Също така, необходимо е схемата за екомаркировка да може да се използва като съставна и ефективна част от една по-широка политическа рамка на Европейската Комисия за устойчиво развито потребление и производство, чрез подходящото ѝ свързване с други инструменти, като например: Зелените обществени поръчки (Green Public Procurement — GPP), Схемата за екоуправление и одит (Eco-management and Audit System — EMAS) и Директивата за екологичното проектиране.

Процедурата за преглед и оценка на въздействието на екомаркировката започна през февруари 2002 г., с организирането на широкомащабно проучване за оценка на схемата за екомаркировка[2]. В допълнение към този преглед, бяха проведени редица консултации със заинтересовани лица, като кулминация на този процес бе състоялото се в началото на 2006 г. публично обсъждане по интернет, чиито резултати категорично показаха необходимостта от значителни промени в регламента за екомаркировката. Оценката на въздействието показва, че сега действащата схема не постига своите цели поради слабата известност на маркировката и на недостатъчното ѝ възприемане от промишлеността, което се дължи наред с други фактори и на прекалено бюрократичните процедури и управление.

В оценката на въздействието са разгледани три основни варианта: продължаване на сегашния подход; постепенно премахване на схемата; или въвеждане на изменения в схемата. В рамките на последния вариант са анализирани няколко подварианта и после те са разгледани като пакет от мерки, представляващи най-добрите изменения в схемата. След анализ на въздействието бе избран този последен вариант. Ето защо се предлага следният пакет от мерки за изменение и опростяване на схемата:

- Формулиране на регламента по такъв начин, че той по-добре да съответства и на други устойчиво развити производствени и потребителски дейности;
- Отваряне на обхвата на екомаркировката;
- Въвеждане на мерки за насърчаване на хармонизацията с други схеми за екомаркировка: критериите за екомаркировката на ЕС да се превърнат в образец за други екомаркировки; ускорена процедура за възприемане на критерии, разработени от национални схеми за екомаркировка;
- Увеличаване на групите от продукти / по-бързо разработване на критерии;

---

[1] Регламент (ЕО) №1980/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година относно ревизирана схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка (http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/pdf/regulation/001980_en.pdf)

[2] http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/revision_en.htm

- Въвеждане на примерен образец за документацията относно критериите, за да може тя да бъде по-лесно ползвана;
- Включване при разработването на критериите на указания за „зелени“ покупки от страна на публичния сектор;
- Опростяване на процедурите за оценка и проверка и премахване на годишната такса;
- Въвеждане на партньорски проверки на компетентните органи;
- Популяризация сред участниците в пазара.

Очакванията са, че това изменение и опростяване на схемата ще доведе, от една страна, до значително увеличение на броя на дружествата, използващи маркировката, следователно и до увеличение на продуктите с екомаркировка на пазара, а от друга страна — до увеличаване на броя на потребителите, които знаят за екомаркировката и желаят да купуват такива продукти, както и до използване на критериите за екомаркировка при обществени поръчки. Схемата за екомаркировка ще бъде съставена по начин да може да бъде използвана от създателите на политики, особено в рамките на Плана за действие за устойчиво развито потребление и производство (Sustainable Consumption and Production Action Plan) и ще се превърне в полезен реперен показател и информационно средство за екологичните характеристики на продуктите и услугите.

Икономическото и екологичното въздействие на схемата ще зависи от успешността на екомаркировката, която от своя страна ще зависи, наред с други фактори, от координирането ѝ с други политически инструменти, насочени към насърчаване на нововъведенията в екологическите характеристики на жизнения цикъл на продуктите. В предстоящите дейности на Комисията по отношение на устойчиво развитото потребление и производство ще бъдат разгледани начини за използване на набор от инструменти в областта на продуктовата политика по последователен и съгласуван начин, с оглед постигането на максимален цялостен ефект на насърчаване — както на нововъведенията, така също и на продажбите на продукти с по-добри екологични показатели. Тъй като и екомаркировката е част от този пакет от инструменти, необходимо е нейното въздействие да бъде оценявано като част от общото.

Заключението на настоящата оценка на въздействието е, че като доброволен инструмент, една променена схема за екомаркировка може да доведе до чисти стопански ползи за икономиката на ЕС и да доведе до увеличение както на конкуренцията, така и на конкурентоспособността. Следователно, екомаркировката може да действа успешно в пазарни условия и, благодарение на опростения подход, представлява образец на политически инструмент за „усъвършенствано регулиране“.